

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Barbory Berkové v právní věci žalobce **E. z. s.**, se sídlem B. P. 152, J., zast. Mgr. Evou Grabarczykovou, advokátkou se sídlem Pellicova 1, Brno, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 427/31, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2014, č. j. 8131/14/5000-24700-202129, ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2014, č. j. 8131/14/5000-24700-202129, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci k rukám jeho právní zástupkyně náhradu nákladů řízení ve výši **11.228 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2014, č. j. 8131/14/5000 – 24700 – 202129, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj (platební výměr) ze dne 27. 8. 2013, č. j. 1399598/13/3100 – 04702 – 801817. Platebním výměrem vyměřil Finanční úřad pro Olomoucký kraj (dále i „správní orgán I. stupně“) žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 450.000 Kč, a to podle § 139 a § 147 daňového řádu a podle § 44a rozpočtových pravidel pro neoprávněné použití prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu v roce 2009 Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále i „MŠMT“). Porušení ve výši 450.000 Kč se žalobce dopustil tím, že nedodržel termín pro zaslání roční zprávy o činnosti s účetní závěrkou za příslušné rozpočtové období MŠMT (bod 17 Podmínek rozhodnutí).

[2] V žalobě žalobce uvedl, že čerpal v roce 2009 na svůj projekt „Nová šance“ ze státního rozpočtu prostředky poskytnuté na základě rozhodnutí MŠMT č. 60304709 o poskytnutí neinvestiční dotace, č. j. 12692/09 – 6 ze dne 22. 6. 2009. Ta probíhala v rámci dotačního programu na podporu vzdělávání sociálně znevýhodněných dětí, žáků a studentů v roce 2009, č. j. 25321/2008 – 60. Finančním úřadem pro Olomoucký kraj byla poté provedena kontrola skutečností rozhodných pro čerpání dotace ze dne 6. 2. 2013, protokol č. j. 167082/13/3100 – 04704 – 801286. S výsledkem kontroly byl žalobce seznámen protokolem ze dne 19. 4. 2013, č. j. 167095/13/3100 – 04704 – 801286. Bylo zjištěno, že poskytnutá dotace byla žalobcem plně využita na úhradu nákladů, které byly v rámci podmínek stanovených v rozhodnutí uznatelné a tyto náklady souvisely s realizací projektu „Nová šance“. Byly také doloženy veškeré účetní doklady. Jediné porušení podmínek, které správní orgán I. stupně shledal, bylo porušení bodu 17 podmínek rozhodnutí, který stanovuje povinnost žalobce vydat a zaslat poskytovateli do 30. 6. 2010 roční zprávu o činnosti s účetní závěrkou za rozpočtové období, v němž mu byla dotace poskytnuta. Žalobce namítal, že roční zpráva vydána byla a byla i řádně zaslána poskytovateli. Samotný doklad o zaslání však nemá žalobce k dispozici, nicméně skutečnost, že k zaslání řádně došlo lze prokázat jinak. Pro toto údajné porušení rozpočtové kázně byl žalobci vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 450.000 Kč, tj. ve výši poskytnuté dotace. U předmětné dotace správní orgán I. stupně kontroloval všech 17 podmínek pro čerpání dotace a pouze u jmenované mělo dojít k porušení. Účel dotace byl v plné míře zachován a její poskytnutí a správné využití nebylo nikterak ovlivněno. Nemožnost předložení dokladu o zaslání roční zprávy je pouze formální stránkou věci, nicméně faktický stav se dá prokázat i jinak než podacím lístkem či archem. Zásadní je skutečnost, že roční zpráva spolu s účetní závěrkou byla fakticky poskytovateli dotace doručena. Toto jednak prokazuje nevyužití podpůrného bodu 16 rozhodnutí, kdy při nedodržení všech podmínek rozhodnutí by bylo vyúčtování vráceno žalobci k doplnění, což se nestalo. Bod 17 navíc řeší explicitně podmínky pro získání dotace v následujícím období, tedy v dalším kalendářním roce. MŠMT by při nesplnění předmětné podmínky bodu 17 rozhodnutí neposkytl dotace v případě na další rok 2010. V tomto případě však žalobce dotaci od poskytovatele i pro

následující rok obdržel, což navrhuje prokázat rozhodnutím o poskytnutí dotace jmenovaným ministerstvem pro rok 2010. Poskytovatel dotace ve svém rozhodnutí zvláště nevyčlenil, které body jsou méně závažné a jejichž porušení tak není porušením rozpočtové kázně. Tato pravomoc náleží zcela poskytovateli dotace. Porušení jednoho bodu podmínek by tak za těchto okolností, kdy tak navíc poskytovatel neučinil, mohlo být porušením rozpočtové kázně. Avšak v předmětném případě není toto zjištění relevantní k učinění závěru o porušení rozpočtové kázně v celém rozsahu. Správní orgán I. stupně i žalovaný se sice zabývali skutečností, zda byl či nebyl porušen bod 17 podmínek, ale již se nezabývali tím, zda je i přes možné porušení bodu 17 jako jediného bodu tak zásadně porušena rozpočtová kázeň a je tak namístě uložit sankci v podobě vrácení celé dotace. Žalobce především nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že odvod za porušení rozpočtové kázně byl vyměřen v souladu s právními předpisy. Podle § 44a odst. 4 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, vyměří správce daně částku, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň. Správce daně platebním výměrem uložil žalobci zaplatit odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 450.000 Kč, tj. v celé výši dotace. V odůvodnění pouze uvádí, že se porušením bodu 17 podmínek rozhodnutí dopustil porušení rozpočtové kázně v této výši. Žalovaný pak ve svém odůvodnění pouze konstatuje, že tento odvod porušení rozpočtové kázně byl vyměřen v souladu s právními předpisy. Není však jasné, jakým způsobem správní orgán dospěl ke konečné výši odvodu, ani z jakých důvodů se rozhodl vyměřit odvod ve výši celé poskytnuté částky. Dle názoru žalobce je takové odůvodnění nedostatečné, což způsobuje nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí.

[3] Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal v plném rozsahu na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a související spisový materiál. Není podstatné, zda je porušena pouze jedna podmínka rozhodnutí o poskytnutí dotace či více. V § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel je stanoveno, co je porušením rozpočtové kázně, přičemž podle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel se za neoprávněné použití peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu mj. považuje jejich výdej v rozporu s právním předpisem, rozhodnutím či dohodou o poskytnutí těchto prostředků nebo porušení podmínek, za kterých byly peněžní prostředky poskytnuty. Porušením bodu 17 podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace se tak žalobce dopustil porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel. Vzhledem k tomu, že tato podmínka nebyla v rozhodnutí o poskytnutí dotace vyčleněna jako méně závažná ve smyslu § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel a poskytnutá dotace neobsahuje prostředky od Evropské unie, náleží za porušení předmětné podmínky odvod podle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel, tj. ve výši porušení rozpočtové kázně. Žalobce sice tvrdí, že zpráva byla v souladu s podmínkami rozhodnutí vydána i odeslána poskytovateli, avšak během řízení tato skutečnost nebyla žalobcem nikterak prokázána, naopak správce daně na základě odpovědi na výzvu o poskytnutí informací od poskytovatele zjistil, že tento u sebe roční zprávu nedohledal a ostatní důkazy, které žalovaný v této věci uvádí, nelze v porovnání s touto odpovědí a nedoložením dokladu o zaslání osvědčit za průkazné. Z § 44a odst. 9 rozpočtových pravidel navíc vyplývá, že je to správce daně, a nikoliv poskytovatel, kdo je oprávněn konstatovat porušení rozpočtové kázně. Rozpočtová pravidla nepřipouští žádnou správní úvahu a stanovují přesná pravidla, jak

postupovat při porušení rozpočtové kázně. V daném případě se porušená podmínka zaslání roční zprávy spolu s roční závěrkou vztahovala na celou výši poskytnuté dotace, proto nemohl správce jinak než vyměřit odvod do státního rozpočtu v souladu s § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel, tedy ve výši celé poskytnuté dotace. Není pravdivé tvrzení žalobce, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezaobírá tím, proč byl odvod vyměřen v plné výši. Toto bylo žalovaným podrobně vysvětleno na straně 4 - 5 napadeného rozhodnutí.

[4] Žalobce v podání označeném jako *doplnění žaloby* (pozn. soudu – správně replice) ze dne 17. 2. 2015, doručené soudu 18. 2. 2015, zaujal k vyjádření žalovaného toto stanovisko: žalovaný k otázce porušení rozpočtové kázně argumentoval odkazem na § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, podle kterých porušením rozpočtové kázně je: neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu ... jejich příjemcem. K pojmu neoprávněné použití peněžních prostředků odkázal žalovaný na § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, nicméně toto ustanovení necitoval doslova, neboť uvedl, že za ně „považuje jejich výdej v rozporu s právním předpisem, rozhodnutím či dohodou o poskytnutí těchto prostředků nebo porušení podmínek, za kterých byly peněžní prostředky poskytnuty“. Ustanovení § 3 písm. e) rozpočtových pravidel však přesně zní: e) neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity. Jak uvádí judikatura k otázce hodnocení pojmu *neoprávněné použití peněžních prostředků* (rozsudek NSS čj. 1 Afs 15/2012 – 38), je při hodnocení neurčitěho pojmu „neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků“ [§ 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech] nutné, krom jiného, vycházet i z účelu poskytnutých veřejných prostředků a jeho naplnění. Jinými slovy, nikoliv každé porušení příslušné povinnosti je zároveň neoprávněným použitím prostředků, které by jako takové muselo nutně vést k navrácení prostředku do veřejného rozpočtu (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2008, čj. 9 Afs 202/2007 – 68). Po materiální stránce se pak jeví být případným především odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, čj. 9 Afs 1/2008 – 45, jenž se opírá o následující závěry: „... *sankční odvod je třeba vždy spojovat jen s neoprávněným nakládáním s finančními prostředky státu a jeho uložení nemůže být postaveno na ryze formalistickém přístupu, bez ohledu na skutečný stav věci. Klíčové pro posouzení věci je tak skutečnost, zda daňový subjekt poskytnuté prostředky použil na úhradu nákladů přímo souvisejících s financováním podporovaného projektu, tedy, zda sporná úhrada odpovídala již provedenému věcnému plnění či nikoliv*“. V předmětné věci správní orgán I. stupně kontroloval všech 17 podmínek pro čerpání dotace a pouze u povinnosti návazné na dotovaný projekt, tedy povinnost vydat do 30. 6. 2010 a zaslat poskytovateli roční zprávu o činnosti spolu s účetní závěrkou za

rozpočtové období jmenované, mělo dojít k porušení, když porušení se žalobce měl dopustit tím, že nedodržel termín pro zaslání roční zprávy o činnosti z účetní závěrkou za příslušné rozpočtové období. Nutno konstatovat, že účel dotace byl v plné míře zachován a naplněn. Ani případné nedodržení termínu pro zaslání roční zprávy a účetní závěrky neměly a nemají žádný vliv na řádné využití dotace a její vyúčtování. Nemožnost předložení dokladů o zaslání roční zprávy je pouze formální stránkou věci. Žalobce opětovně poukazuje, že ze strany poskytovatele nebyly shledány žádné nedostatky a také, že v následujícím roce byla žalobci dotace opětovně poskytnuta, což by bez naplnění podmínek nebylo možné. Skutečnost, že by dotace nemohla být poskytnuta v následujících letech, pokud by žalobce neměl řádně splněny všechny povinnosti, dokládá i vyjádření náměstkyně ministra a statutárního zástupce v předmětném dotačním řízení, paní K. Š. L. Ministerstvo neshledalo v realizaci, vyúčtování a uzavření dotace v roce 2009 žádné nedostatky, které by ovlivnily poskytování dotací v letech následujících. Toto vyjádření navrhl žalobce k důkazu a přiložil ho.

[5] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 27. 3. 2014.

[6] Ve vztahu k souzené věci a žalobním námitkám soud ze správního spisu zjistil, že podle protokolu Finančního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 6. 2. 2013 o daňové kontrole ve věci zjištění skutečností rozhodných pro stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně zaměřené na zjištění těchto skutečností v souvislosti s dotacemi poskytnutými Úřadem vlády a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy byly všechny písemnosti předložené při jednání v pořádku vráceny, kromě vyúčtování dotace a závěrečné zprávy pro oba projekty. Rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 60304709 ze dne 22. 6. 2009 byla žalobci na rok 2009 poskytnuta dotace na financování projektu „Nová šance“ v rámci dotačního programu na podporu vzdělávání sociálně znevýhodněných dětí, žáků a studentů v roce 2009. V podmínce č. 17 bylo stanoveno, že příjemce vydá do 30. 6. 2010 a poskytovateli dotace zašle roční zprávu o činnosti s účetní závěrkou za rozpočtové období, v němž mu byla dotace poskytnuta.

[7] Součástí spisu je vyúčtování dotace podle nákladových položek (nedatované) a soupisky projektových nákladů. Podle elektronické zprávy ředitelky žalobce E. S. ze dne 15. 3. 2013 zaslání správnímu orgánu I. stupně poskytovatel dotace sdělil, že nemá výroční zprávu za rok 2009 v archivu, avšak ta byla odeslána, i když zápis v knize odeslané pošty také není. Ředitelka žalobce navrhla postup jako u jiných příjemců dotací, pokud se dostali do stejné situace. Podle protokolu ze dne 11. 4. 2013 dotace byla použita v souladu s rozhodnutím poskytovatele. Dne 8. 2. 2010 byly odeslány poskytovateli dle požadavků tisková zpráva projektu, vyúčtování účelové dotace a finanční vypořádání dotace. Byl porušen bod 17 podmínek, protože správci daně nebylo prokázáno, že roční zpráva byla poskytovateli dotace zaslána.

Tím došlo k neoprávněnému použití prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu v plné výši 450.000 Kč.

[8] Ve vyjádření ke kontrole žalobce uvedl, že výroční zprávu vydal, zveřejnil a rozeslal, avšak v knize odeslané pošty není poskytovatel dotace uveden. Poskytovatel dotace v rozhodnutí ani v podmínkách neuvedl, že nezaslání výroční zprávy, které v žádném případě nemůže ovlivnit průběh realizace projektu, včetně čerpání dotace dle schváleného rozpočtu je porušením, které je citováno v bodu 16 právě proto, že se vztahuje k obsahu a způsobu čerpání dotace a jejího vyúčtování. Jestliže správní orgán I. stupně konstatuje, že nedošlo k porušení rozpočtové kázně a projekt, včetně rozpočtu byl v plném rozsahu řádně proveden a vyúčtován, je aplikace bodu 17 nelogická. Žalobce předpokládal, že výroční zprávu zaslal nebo jiným způsobem poskytovateli dotace doručil, a to proto, že podle bodu 16 podmínek při nedodržení podmínek bude vyúčtování vráceno k doplnění. Protože se tak nestalo, je zřejmé, že poskytovatel dotace shledal požadované vyúčtování a veškeré povinnosti příjemce vztažené k poskytnuté dotaci za splnění. To podporuje i skutečnost, že žalobce v následujícím roce 2010 obdržel na základě žádosti od poskytovatele dotaci opět. Žalobce učinil dotaz u pracovnice, která byla v letech 2008 - 2011 na MŠMT za kontrolu vyúčtování dotací odpovědná. Z jejího popisu o způsobu provádění kontroly je zřejmé, že žalobce je subjektem ministerstvu známým. Také byl potvrzen názor žalobce, že výroční zpráva byla poskytovateli doručena, i když není poskytovatel ve svorce odeslané pošty obsahující názvy dalších subjektů, kterým byla výroční zpráva hromadně odeslána, uvedeno. Pracovnice ministerstva také potvrdila, že by žalobce byl vyzván k doplnění jakékoliv chybějící části nebo neúplného vyúčtování dotace, a protože se tak nestalo, je zcela jisté, že i požadavek dodání výroční zprávy za rok 2009 byl splněn. Nález finančního úřadu o stoprocentně neoprávněném použití prostředků dotace je neprokázaný. Na základě výzvy k poskytnutí informací sdělil finančnímu úřadu poskytovatel dotace, že roční zpráva o činnosti s účetní závěrkou za rozpočtové období roku 2009 nebyla na ministerstvu dohledána a přiložil vyúčtování dotace podle nákladových položek, dodatek k žádosti o dotaci ze dne 22. 4. 2009 a žádost o dotaci včetně profesních životopisů zaměstnanců žalobce.

[9] Podle protokolu ze dne 23. 7. 2013 byla projednána a předána zpráva o daňové kontrole s ředitelkou sdružení a předsedou sdružení. Podle jejího výsledku bylo mj. kontrolou zjištěno porušení rozpočtové kázně ve výši 450.000 Kč ke dni 1. 7. 2010. Platebním výměrem ze dne 27. 8. 2013 byl žalobci vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 450.000 Kč. Podle odůvodnění platebního výměru se porušení dopustil žalobce tím, že nedodržel termín pro zaslání roční zprávy o činnosti s účetní závěrkou za příslušné rozpočtové období poskytovateli dotace (bod 17 podmínek rozhodnutí) s odkazem na podrobnosti ve zprávě o daňové kontrole projednané 23. 7. 2013.

[10] V odvolání žalobce namítal, že nedošlo k neoprávněnému použití prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu.

[11] V rozhodnutí napadeném žalobou žalovaný odkázal na § 44 odst. 1 a § 3 rozpočtových pravidel a bod 16 a 17 podmínek dotace. Příjemce dotace byl povinen splnit povinnosti rozhodnutí o poskytnutí dotace a všechny podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta, tedy i povinnost zaslat po ukončení projektu roční zprávu o činnosti s účetní závěrkou. Jejich nesplnění je podle § 44 odst. 1 písm. b) a § 3 písm. e) rozpočtových pravidel neoprávněným použitím peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu a tím porušením rozpočtové kázně, a to i za předpokladu, že projekt včetně rozpočtu byl v plném rozsahu proveden a vyúčtován, ledaže by poskytovatel dotace u některých povinností uvedl, že jejich nesplnění porušením rozpočtové kázně není [v souladu s § 14 odst. 4 písm. k) rozpočtových pravidel], což u bodu 17 podmínek dotace neučinil. Odvod ve výši, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň ve smyslu § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel, tedy ve výši vyplacené dotace, byl uložen proto, že poskytovatel dotace nevyčlenil podmínku bodu 17 podmínek dotace, případně některá nesplnění této podmínky jako méně závažnou s odvodem nižším než ve výši, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň, a to ve smyslu § 44a odst. 4 písm. a) rozpočtových pravidel. Bod 16 podmínek dotace se týká předložení vyúčtování dotace na předepsaných formulářích. Vyloučena samozřejmě není ani možnost výzvy k předložení roční zprávy o činnosti s účetní závěrkou nebo její vrácení k doplnění, jak uvedl žalobce v odvolání, a to podle uvážení poskytovatele dotace, ale tato možnost není v rozhodovaném případě relevantní vzhledem ke skutečnosti, že zaslání této zprávy nebylo prokázáno, přičemž důkazní břemeno leží na odvolateli. Pasáž o postupu při porušení rozpočtové kázně podle § 44 rozpočtových pravidel je uvedena v bodě 16 podmínek dotace, ale podle odvolacího orgánu tato skutečnost neznamena, že na jiné body podmínek dotace by se ustanovení rozpočtových pravidel o porušení rozpočtové kázně neměla vztahovat nebo že by se vztahovala pouze na body 1 – 16 podmínek dotace, jak uvedl žalobce ve vyjádření k výsledku kontroly, protože tato ustanovení platí obecně pro peněžní prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu, kterými jsou i prostředky poskytnuté na základě předmětného rozhodnutí o poskytnutí dotace. Samotné vydání roční zprávy uznané správcem daně ve zprávě o daňové kontrole pro splnění povinnosti uložené v bodě 17 podmínek dotace nepostačuje. Správce daně oproti tvrzení žalobce v odvolání učinil úkon ke zjištění skutečnosti, a to výzvou poskytovateli dotace, přičemž z odpovědi zjistil, že roční zpráva o činnosti s účetní závěrkou nebyla u poskytovatele dotace dohledána. Tak je žalobcovo tvrzení v odvolání o údajném sdělení pracovnice poskytovatele dotace, že zpráva byla doručena, bezpředmětné, stejně tak i o jejím údajném tvrzení, že pokud by zpráva byla neúplná anebo nepřišla, došlo by k využití bodu 16 podmínek dotace poskytovatelem dotace, tj. k výzvě k jejímu doplnění, případně k předložení. Bezpředmětná je v této souvislosti i skutečnost, že i v roce 2010 obdržel žalobce od poskytovatele dotaci, uváděnou ve vyjádření k výsledku kontroly, neboť se jedná čistě o pravomoc poskytovatele dotace, na rozdíl od konstatování porušení rozpočtové kázně, které je výlučnou pravomocí finančního úřadu a tyto dvě pravomoci nemají příčinnou souvislost. K odkazu žalobce na § 93 daňového řádu o možnosti užití jakýchkoliv důkazních prostředků žalovaný sdělil, že v předmětné věci existovala tvrzení daňového subjektu, a to jednak uznání, že v knize odeslané poštou není záznam o zaslání roční zprávy poskytovateli, o čemž není sporu, jednak různá tvrzení, že roční zpráva odeslána byla, která však správce daně, respektive

žalovaný neosvědčil jako důkaz; tvrzení o údajném sdělení pracovníce poskytovatele dotace jako návrh svědecké výpovědi této osoby bylo žalovaným odmítnuto jako bezpředmětné z důvodu existence oficiálního vyjádření poskytovatele dotace, které správce daně získal v souladu s právním předpisem jako podklad, jímž bylo možno zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně a které oprávněně osvědčil jako důkaz. Žalovaný neprokázal zaslání roční zprávy o činnosti s účetní závěrkou poskytovateli dotace a tím splnění povinnosti stanovené rozhodnutím o poskytnutí dotace, respektive podmínek dotace a naopak jako důkaz porušení této povinnosti bylo osvědčeno sdělení poskytovatele dotace o tom, že tato zpráva u něj nebyla dohledána.

[12] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[13] Podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. v roce 2014, *porušením rozpočtové kázně je neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.*

[14] Podle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel *pro účely tohoto zákona se rozumí neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.*

[15] Spornou otázkou v souzené věci byl výklad neurčitého právního pojmu *neoprávněné použití peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu.*

[16] Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobce nedodržel termín pro zaslání zprávy o činnosti s účetní závěrkou za příslušné rozpočtové období poskytovateli dotace. To bylo v rozporu s podmínkou č. 17 rozhodnutí o poskytnutí dotace.

[17] K výkladu neurčitého právního pojmu *neoprávněné použití peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu* se již opakovaně vyjádřila judikatura správních soudů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, čj. 1 As 15/2012 – 38, ze dne 16. 7. 2008, čj. 9 Afs 202/2007 – 68, ze dne 25. 6. 2008, čj. 9 Afs 1/2008 – 45). Podle citovaných rozsudků při výkladu uvedeného pojmu je nutno vycházet i z účelu poskytnutých veřejných prostředků a jeho

naplnění. Nikoliv každé porušení příslušné povinnosti je zároveň neoprávněným použitím prostředků, které by muselo vést k jejich navrácení do veřejného rozpočtu.

[18] V souzené věci byly prostředky poskytnuty na projekt „Nová šance“ v rámci dotačního programu na podporu vzdělávání sociálně znevýhodněných dětí, žáků a studentů v roce 2009. Z vyúčtování dotace a soupisky projektových nákladů se podává, že účel dotace byl naplněn a poskytnuté prostředky byly na tento účel vynaloženy. Totéž vyplývá z protokolu o kontrole správního orgánu I. stupně ze dne 23. 7. 2013 – všechny podmínky dotace byly všechny splněny, krom jediné, a to zaslání roční zprávy s vyúčtováním v termínu do 30. 6. následujícího kalendářního roku. Mezi účastníky řízení není sporné ani to, že dotaci ke stejnému účelu obdržel a použil žalobce i v letech předcházejících roku 2009 a i v roce 2010 a následujících. Totožnou skutečnost potvrdila v dopise přiloženém k replice i K. Š. L. za poskytovatele dotace (zaměstnankyně; soud důkaz tímto prohlášením poskytovatele neprováděl, neboť to bylo nadbytečné – skutkový stav relevantní pro souzenou věc byl již dostatečně zjištěn, postaven najisto a nebylo o něm sporu). Jinými slovy, účelnost a skutečné vynaložení poskytnutých prostředků na účel projektu byly řádně prověřeny jak poskytovatelem dotace, tak správním orgánem I. stupně, a to bez toho, aby o nich vznikly pochybnosti. Podle doloženého správního spisu a životopisů byl projekt prováděn spolkem a za něj jednajícími fyzickými osobami, které byly profesionály v dané oblasti, s patřičným vzděláním a zkušenostmi. Jedinou namítanou skutečností ze strany žalovaného bylo porušení shora citované jediné formální podmínky.

[19] Je nepřípustné, aby výklad neurčitého právního pojmu v souladu s citovanou judikaturou byl formalistický, pojatý bez ohledu na smysl a účel dané právní úpravy. Pominutí teleologického výkladu a kategorický závěr při výkladu předmětného neurčitého právního pojmu je přepjatým formalismem a v rozporu s principy demokratického právního státu. Takový zúžený výklad rovněž pomíjí materiální stránku věci, skutečný stav a podstatu věci. Porušení podmínky č. 17 (zaslání roční zprávy a vyúčtování v termínu do 30. 6.) bylo jediné a drobné pochybení v celém naplnění projektu, všechny ostatní podmínky byly splněny. Hospodaření žalobce bylo transparentní a opakovaně prověřované. Vyúčtování dotace je a zjevně bylo součástí správního spisu správního orgánu I. stupně.

[20] Podstatné ve věci je to, že projekt a jeho účel byly naplněny a proto nemohlo dojít k neoprávněnému nakládání s peněžními prostředky ze státního rozpočtu, jak to má na mysli § 3 písm. e) rozpočtových pravidel. Porušení podmínky č. 17 rozhodnutí o poskytnutí dotace nemělo vliv na splnění účelu dotace. Nadto vyúčtování dotace bylo zjevně zasláno poskytovateli v únoru 2010 (dle kopie ve správním spise) a opětovně při žádosti o dotaci na rok 2010. Vyúčtování dotace za rok 2009 měl k dispozici, resp. prověřil poskytovatel v řízení o vyúčtování a poskytnutí další dotace i finanční úřad při předmětném správním řízení.

[21] Soud zrušil napadené rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, protože mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu

řízení. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.

[22] Úspěšnému žalobci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za převzetí věci a podání žaloby 2 x 3.100 Kč. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. K celkové částce 6.800 Kč náleží podle § 57 odst. 2 s. ř. s. daň z přidané hodnoty ve výši 1.428 Kč. K náhradě nákladů řízení náleží i náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Celková odměna za zastupování činí 11.228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 19. 8. 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Martina Radkova v. r.
předsedkyně senátu